

[Finansministeren.]

et regnestykke for de vigtigste faktorer i Danmarks økonomi. Det er grunden til, at denne regering ikke kommer med noget nationalbudget. Men det er kun den ene side af sagen. Den anden er den, at naturligvis må vi alle og navnlig regeringen alligevel søge at danne os et billede, sådan som det nu er muligt, af de udsigter, vi har foran os, og jeg skal da med den risiko, som enhver vurdering i øjeblikket indebærer, sige følgende:

Der er formentlig grund til at tro, at Danmark i det kalenderår, vi er inde i, kan udnytte en Marshallhjælp, tildels af tildelelser fra i fjor, på rundt regnet 400 mill. kr. Der er grund til at antage, at vi udover denne Marshallhjælp, udover den kapital, vil få et yderligere valutaunderskud. Hvis der ikke træffes flere foranstaltninger, end der er truffet til dato, og hvis virkeligheden former sig sådan, som man må skønne i dag, vil jeg bedømme dette yderligere underskud — undskyld det vide spillerum — til 300, 400 à 500 mill. kr. Jeg indrømmer, at det er et meget vidt spillerum, men jeg tror, at det høje ting og befolkningen får mere vejledning ved, at jeg siger 300, 400 à 500 mill. kr. — man kan endda ikke nægte, at det kan blive mere end 500 mill. kr. —, end hvis jeg sagde 450 mill. kr. eller 375 mill. kr. eller den slags og derigennem gav en forestilling om en viden, som vi i virkeligheden ikke har.

Vi ved faktisk ikke, hvor store lagre der er opsamlet i det sidste år. Der er foretaget en lagertælling pr. 1. januar, men vi kender endnu ikke dens resultater. Det er klart, at hvis lagrene er blevet så store i løbet af det sidste år, er importbehovet tilsvarende mindre, og evnen til at finansiere importen hos dem, der har købt lagrene, er vel også mindre. Vi ved jo ikke, om den internationale afspænding, som mange nu håber på, kommer. Hvis den kommer, vil den naturligvis også lette vor situation. Vi håber på højere priser for vor landbrugsekspport; vi ved ikke, hvor meget det bliver.

Lad mig tage en anden ting, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen nævnte, nemlig allokation af råvarer. Dèr tror jeg at det ærede medlem misforstod mig. Han sagde, at det var ønskeligt at få disse råstofallokationer af hensyn til deres prisstabiliserende virkninger, men iøvrigt kunne det ikke være et positivt træk i billedet, at vi fik færre råvarer, selvom det øjeblikkeligt aflaster betalingsbalancen. Deri er jeg enig med det ærede medlem, men jeg tror, at allokationerne vil bevirke, at vi får flere

råstoffer, end vi får, hvis de ikke bliver gennemført, for så vil det nemlig blive de store magter, der, ikke mindst til militære formål og til lageropsamling, køber forråd op, så vi andre får for lidt. Jeg tror, at Danmark har chance for at få en større del af de internationale råstofforsyninger, hvis disse allokationer bliver gennemført, end hvis de ikke bliver det.

Se, disse ting gør, at noget bestemt billede af, hvor stort vort underskud vil blive i dette år, er det ikke muligt for nogen at danne sig. Derfor er vi nødt til at handle ud fra det princip, at man skal håbe det bedste og være forberedt på det værste, og det er ud fra det synspunkt, at regeringen nu foreslår yderligere indgreb, selvom vi håber, at de lyse træk, der trods alt er i billedet, skulle vinde fremgang. Der er jo altid det at sige, at finder man på et eller andet tidspunkt, at nu er indgrebene stærkere, end de behøver at være, er det let at afvikle dem igen, men det er vanskeligere at komme bagefter med de fornødne indgreb, hvis man finder, at man har gjort for lidt.

Jeg skal dernæst, da det ærede medlem hr. H. C. Hansen efterlyste en udtalelse om regeringens pengepolitik, sige følgende: vi er i regeringen enige om ikke at ønske at bruge det pengepolitiske middel for meget. I virkeligheden er der heller ikke i denne regerings tid kommet anden pengepolitisk stramning end den, som er blevet en automatisk følge af den store import. Jeg håber for min del, at det ikke skal blive nødvendigt at gå videre med kreditstramningen, end vi er gået, selvom jeg tilstår, at jeg er bange for, at vi ikke kan nøjes med det. Men det afhænger af, hvad man her i det høje ting kan blive enig om af andre indgreb overfor situationen, og jeg tror, det er helt rigtigt, hvad nationalbankdirektør Svend Nielsen på repræsentantskabsmødet i banken forleden udtalte, at hvis ikke regeringen gennemfører de fornødne forbrugsbegrænsende foranstaltninger, bliver det nødvendigt at bruge pengepolitikken i højere grad, hvad han personligt ville beklage, en beklagelse, som jeg tror vi alle kan deltage i.

Jeg skal så gøre et par bemærkninger om det forslag om en stødpude, som jeg har fremsat, idet jeg dèr skal svare på to udtalelser af det ærede medlem hr. H. C. Hansen.

Det ærede medlem betegnede dette forslag som et forslag om en reel indtægtsnedgang for lønmodtagerne på 200 mill. kr. Det er efter min mening helt ved siden af. Det er et nyt eksempel på den skematiskke regnemestermåde at tænke på, som man